

20.9.2015

בפני הוועדה המיוחדת שנתמנתה ע"י המנהל הכללי לפי סעיף 44 א' לפקודת הרופאים [נוסח חדש]
התשל"ז-1976

בענין: משרד הבריאות

ע"י ב"כ עו"ד שרה שרלב

נגד

ד"ר מיכאל בן נאום ז"ס

ע"י ב"כ עו"ד אלעד כהן

החלטה

ביום 7/9/15 נתמנית ע"י המנהל הכללי של משרד הבריאות לדון ולהמליץ בפניו בנושא התליית או הגבלת רשיון של הרופא, ד"ר מיכאל בן נאום ז"ס, וזאת עפ"י סעיף 44 א' לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז-1976.

בקשת ההתליה נסמכת על כתב אישום שהוגש נגד הרופא בבית המשפט המחוזי בבאר שבע. (ת.פ. 8/2014) ובצדו גם בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים; בית המשפט חורה ביום 29/9/14 על מעצר הרופא עד גמר ההליכים המשפטיים נגדו, אך בהמשך, נעתר לבקשתו והורה על שחרורו למעצר בית בתנאים מגבילים.

כתב האישום פורש פרשה חמורה ומסערת של כנופיה, שעל תבריה נמנה גם הרופא, שעיסוקה בסחר בלתי חוקי באיברים ובעצירות רבות מספנות שנלוו אליהן. העבירות נועדו להשיג רווחים נאים על גבם ותוך ניצול מצוקתם של חולים המקקים להשתלות מזה ושל אנשים במצבי ייאוש שונים, אותם פיתתה הכנופיה לתרום איבר מאברי גופם כנגד תשלום.

חומרת המעשים וכיעורם זועקת לשמיים ואין צריך להכביר מלים על היותן עבירות שיש עמן קלון רב לעושיהן. לא כל שכן לרופא אשר אחד מתנאי זכאותו לרשיון הוא היותו אדם הגון.

שמענו את טיעוני באי כח הצדדים, זה בכה וזה בכה לגבי חלקו של הרופא בביצוע העבירות, כאשר עו"ד כהן, בא כח הרופא טוען כי המעשים המיוחסים לו לא נעשו תוך שימוש ברשיון כרופא.

עיינו בכתב האישום ומתוכו עולה כי הטוען את הטענה לא דק פורטא.

בחר מכתב האישום כי הכתפיה נסתייעה במעמדו של הרופא, לעניין בחימת התאמת תורמים והצלבה אפשרית בין תורם לנתרם וכן בהפניית תורמים לבדיקות (כך למשל ראה סעיפים 5-6 לחלק הכללי של כתב האישום)

זאת ועוד, עיון באישומים הפרטניים מלמד כי הרופא היה בשר מבשרה של החבורה ופעל, הן כרופא והן כחבר בכנופיה לקידום מטרותיה העברייניות.

בענין זה מן הראוי לצטט מתוך החלטת בית המשפט מיום 20/10/14 (כב' הש' נצר):

"המבקש הוא רופא בהכשרתו, ועל פי כתב האישום מכח ומתוקף הכשרתו המקצועית הוא סיפק ארשת מקצועית לארגון האמור, אלא שלצד תמיכה מקצועית זו, הוא גילה פעילות משמעותית בדמות יצירת קשר בין התורמים לבין הנתרמים, עידוד תמיכה לצד קשירת החושים בדרך למפגש בין התורם לנתרם....."

בית המשפט מציין בהחלטתו כי בא כוחו לא חלק על קיומה של תשתית ראייתית "ואין ספק כי טוב עשה"

בית המשפט אף מפנה לקביעת המסוכנות בהחלטת המעצרים עד תום ההליכים: "מסוכנות נוכחת וממשית".

כללו של דבר, לאור קביעות בית המשפט, אנו דוחים את הטענה כי בהעדר קשר מובהק בין מקצועו של הרופא לעבירות המיוחסות לא, אין מקום להורות על התליית רשיון לעסוק ברפואה.

חומרתן וכיעורן של העבירות המיוחסות לרופא והתמשכותן על פני תקופה ארוכה, העמדת מעמדו כרופא לרשות כנופיה עברית כדי לסייע לחבריה להשיג את מטרותיהם הנפשעות תוך בגידה בעקרונות עליהן מושתת מקצוע הרופא, מעידות על הקלון הטבוע בעבירות ועל חוסר אחריות מקצועית של הרופא, שנתן יד להעמדת אנשים בסיכון בריאותי, באופן המנגד לחובותיו כרופא.

טוען ב"כ הרופא כי אין מקום להעדר לבקשת משרד הבריאות להתליית רשיון של הרופא זאת עקב השיהוי הרב בהגשת הבקשה ובאופן שגרם נזק ממשי לרופא. לדבריו, לו היתה בקשת ההתלייה מוגשת בסמוך לאחר הגשת כתב האישום, היתה תקופת ששת החודשים עליהם מדבר סעיף 44א' לפקודה, מסתיימים מזמן.

אכן חלף פרק זמן משמעותי מאז הוגש כתב האישום כנגד הרופא ועד לבקשת ההתלייה המונחת בפנינו אלא שטוענת עו"ד שר לב כי משהורה בית המשפט כי אחד מתנאי השחרור של הרופא - שהייה במעצר בית ו"איסור כללי ומוחלט המונע התעסקותו של המאשם מספר 3 (הוא הרופא בענינו) בעיסוק רפואי כלשהו" (ראה החלטת כב' הש' נצר, בימ"ש מחוזי באר שבע, מיום 22/10/14), לא מצאה לנכון להזדרז בהגשת הבקשה, מפני שממילא אין יכול לעבוד כרופא. לדבריה, משהזמן חולף, ומתוך מודעות לאפשרות של בקשה נוספת לשינוי תנאי השחרור, לרבות בסוגיית העיסוק, מצאה לנכון כי הגיעה העת לפעול.

לא אחת אנו נתקלים בשיהוי בהליכים משמעתיים הננקטים על ידי משרד הבריאות ואין ספק כי שיהוי כזה עלול לפגוע בזכויות הנקבלים מזה ובשמירה על בריאות הציבור מזה ודעתנו אינה נוחה מכך; עם זאת לא מצאנו כי במקרה זה מדובר בשיהוי הפוגע בזכויותיו של הרופא ואשר יש לתת לו מקום בשיקולים.

טענות בא כוחו של הרופא על הנזק הממשי שהשיהוי גרם לו, הן תיאורטיות בלבד. בית משפט עוד לא דן בבקשה לשינויים נוספים במעצר היות שבו נתון הרופא ובקשה כזו, כפי שהורה בהגישתו, עדיין לא הוגשה וממילא אין איש יודע מה תהיה ההחלטה של בית המשפט לעניין העיסוק ברפואה, אם תונח בפניו בקשה כזו.

נוסיף ונאמר כי החלטת התלייה יכולה להיות מוארכת, אך מעבר לששת החודשים ואין בדעתנו לעסוק בטענות הרופא ובהשערות לגבי השאלה אם ולכמה זמן היתה ההתלייה מוארכת לו היתה מוגשת בשעתה.

אין ספק כי אפילו נאמר כי היה כאן שיהוי בלתי מוצדק ופוגע, שומה עלינו לשים אל מל עינם את האזיון הראוי בין פגיעה בזכויות הנקבל לבין המסוכנות הסמונה בו, כפי שהיא מלמדת מכתב האישום והחלטות בית המשפט עד כה ולדעתנו, מעשיו של הרופא הם כה חמורים והקלון שדבק בהם רב הוא ומכאן נגזרת ההחלטה כי ראוי להתלות את רישיונו לעסוק ברפואה לששה חודשים וכך אנו ממליצים בפני המנהל הכללי.

מס' 9253766-03
מ.ר. 14776
מרכז שניידר 29698
המסלול החדש
מנהל מרכז

מס' 17076
מ.ר. 10167
מס' 14204
מס' 1371
ד"ר יוסי בר
מס' 10167
מס' 14204
מס' 1371

פרופ' יצחק יריב
חבר

ד"ר יוסי בר
יו"ר

רחל שיכר, עו"ד
חברה